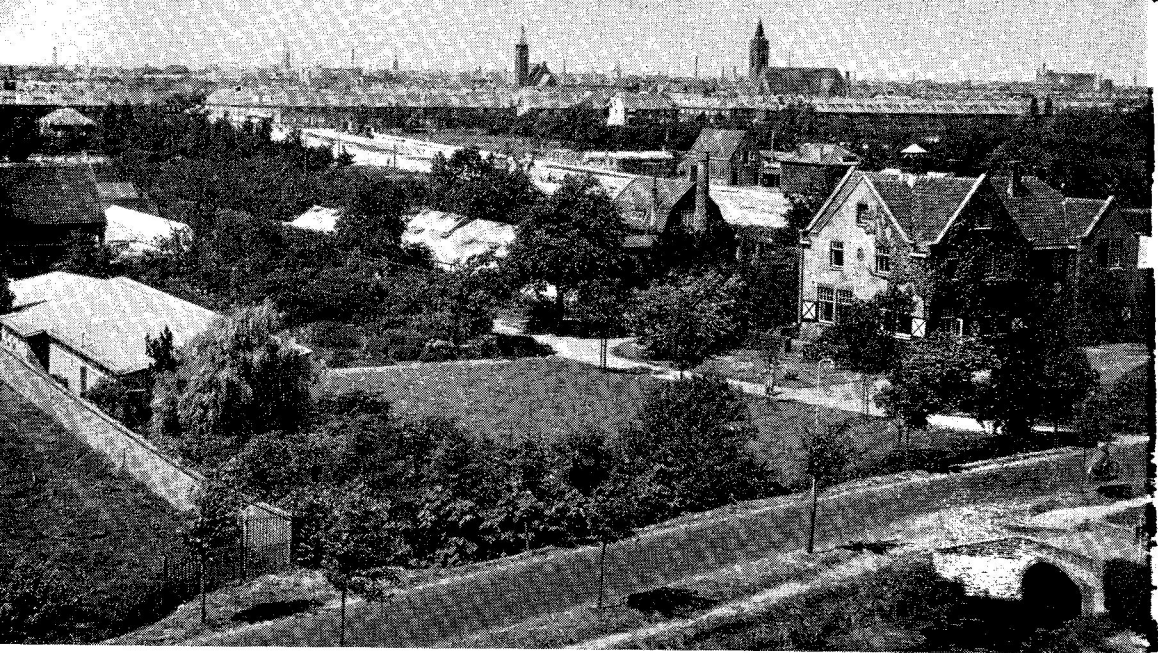




„Huis te Lande” in vogelvlucht.

Een leerlinge over: „Huis te Lande nu”

In deze tijd van haast, spanning en overwerktheid komen velen er niet toe een boek, artikel, tijdschrift of weekblad intensief te lezen, hetgeen wel zijn oorzaak vindt in het tijdgebrek en in de overvoerdheid met het vele, dat geschreven wordt. Velen nemen reeds dankbaar genoegen met een samenvatting, een conclusie of een uittreksel en menen dan al goed ingelicht te zijn omtrent het geschrevene. Waarom zou ik mijn artikel nu eens niet beginnen met de eindconclusie. Degenen onder de lezers of lezeressen, die daarmede genoegen nemen kan ik al direct bevredigen, de anderen kunnen het artikel dan toch nog tot het einde doorlezen.

Welnu, mijn eindconclusie is dat „Huis te Lande” een in bijna alle opzichten ideale school is voor het jonge meisje, dat zich in het tuinvak in de meest algemene zin wenst te bekwamen. De afwisseling van theoretische lessen en practische arbeid is wel een zeer ideale vorm van onderwijs. In de praktijk is men veelal aangewezen op hulp van medescholieren, hetgeen de saamhorigheid en de eerbied voor elkaars werk ten zeerste bevordert. Er heerst een prettige geest en de leiding is zodanig, dat er alle plaats gelaten wordt om eigen initiatief tot ontwikkeling te brengen. Er zijn vele redenen, waarom ouders besluiten hun dochter in te laten schrijven op onze tuinbouwschool. Mijns inziens dient de a.s. leerlinge allereerst liefhebberij voor de tuinbouw te hebben, beter gezegd: zij moet liefde voor bomen, planten en bloemen hebben, daarbij er niet tegenop ziende de handen uit de mouwen te steken en ook vuil te maken!

Voordat het eerste schooljaar begint zal het a.s. „Huis te Lande”-meisje een groentijd ondergaan. Velen zien hier tegenop, hetgeen m.i. in het geheel niet nodig is. Op gezellige, doch dikwijls wel op enigszins „forse” wijze wordt het groene kind ingewijd in de „Huis te Lande”-sfeer. Ik zal hier zeker niet verklappen, wat ik in die groentijd voor opdrachten heb moeten uitvoeren en welke grapjes met mij zijn uitgehaald! De groentijd wordt altijd besloten met een gezellig etentje waarbij op

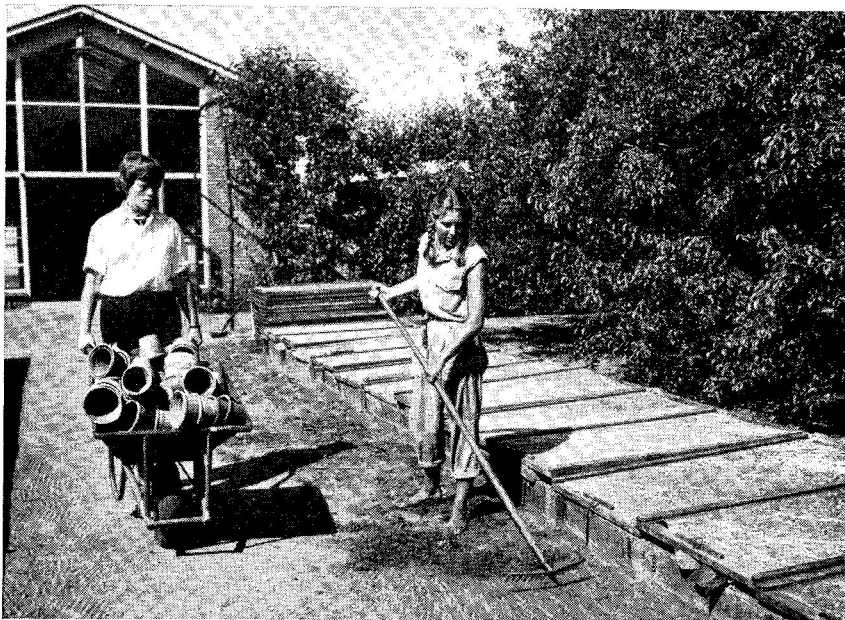


Het nieuwe schoolgebouw.

plechtige wijze de groenen in de „Huis te Lande”-gemeenschap opgenomen worden. Persoonlijk heb ik alleen maar prettige herinneringen aan mijn groentijd. Als bekend kan verondersteld worden, dat de opleiding drie en een half jaar duurt. In de eerste twee jaren is het een heerlijkheid afwisselend theorie en praktijk te



Scheikundeles.



Aan het werk in de tuin

moeten doen. Dat de praktijk niet alleen bestaat uit het spitten van grond, het mesten daarvan, het zaaiklaar maken, het uitplanten van jonge plantjes enz. wil ik met een enkel voorbeeld duidelijk maken.

Zo hebben wij geleerd hoe een muurtje gemetseld moet worden. Ik had er werkelijk geen flauw idee van, dat dit nog zoveel voorbereiding en nauwgezetheid vereist! Men moet de geschikte stenen bij elkaar zoeken, specie bereiden, waterpassen en wat niet al.

Voorts hebben wij vorig jaar een pergola gebouwd, een vrij groot werk, waaraan werkelijk alle meisjes, die in die tijd op school waren, onder deskundige leiding hebben meegewerkt.

Begrijpelijk is, dat de praktijk in de zomer- en wintermaanden zeer uiteenlopend is. 's Winters worden we b.v. getraind in het snoeien van vruchtbomen, die in grote getale aanwezig zijn. Dat dit werk veel vakkennis en routine vereist, wordt ons vrij spoedig duidelijk. In de wintermaanden wordt ook door de tweede jaars een begin gemaakt met een ontwerp voor een kleine tuin, waarbij kostenberekening, afmetingen en kleuren niet vergeten worden.

Omstreeks maart heerst er een grote spanning, daar dan zeven ontwerpen uitgekozen worden om in uitvoering gebracht te worden, waarvoor gelegenheid op „Huis te Lande” bestaat. Vrij spoedig wordt met de aan te leggen tuin een begin gemaakt door de zgn. werkgevers en werknemers. Deze tuintjes ziet men dezelfde zomer geheel gereed, waarna ze aan het eind van het jaar weer opgeruimd worden om de daaropvolgende klas gelegenheid te geven de opengekomen ruimte te beplanten. Naast de verplichte lessen bestaat er nog een facultatief vak, nl bijenteelt, hetgeen op „Huis te Lande” zelf wordt gegeven en waarvoor ieder jaar weer grote belangstelling is.



..... en in de kas

Vorig jaar is het rooster verrijkt met twee nieuwe vakken, te weten psychologie en methodiek. Dat deze lessen nog meer mogelijkheden bieden wat betreft de opleiding, behoeft geen verdere uitleg.

Afgezien van theorie en praktijk worden ook van tijd tot tijd excursies gemaakt, tentoonstellingen en fruitbedrijven bezocht. Bovendien wordt ieder jaar een tocht naar Frankrijk ondernomen voor de tweede jaars: het hoogtepunt van het gehele schooljaar! Uit een oogpunt van tuinarchitectuur, kennis van bomen en planten, maar bovendien door er eens heerlijk uit te zijn, is zo'n reis werkelijk onvergetelijk. Dat er ook ieder jaar een of twee feesten georganiseerd worden, spreekt bijna vanzelf. Traditioneel is ons herfstfeest, dat altijd door een toneelstuk vooraf gegaan wordt. Alles brengt erg veel voorbereiding en organisatie met zich mee, maar iedereen helpt mee om het feest zo geslaagd mogelijk te doen zijn: de eer van „Huis te Lande” is er mee gemoeid.

Spannende dagen zijn er begin december, als de theoretische eindexamens afgenomen worden, waarna de diploma-uitreiking plaats vindt. In maart vertrekken de derde jaars om hun praktijk te gaan doen en vooral dan voelen wij ons helemaal verlaten, daar we dan nog maar met twee klassen op school zijn overgebleven.

Ik wil besluiten met te zeggen, dat ik nooit spijt van mijn keuze heb gehad en dat de min of meer onbezorgde „Huis te Lande”-jaren m.i. een prachtige aanloop zijn voor het verdere leven onder het motto: heb eerbied voor alles wat leeft en groeit.

J. J. M. H. OUDEMANS.